

Srednja škola je počela, četvrti radni tjedan je u zamahu.

„Ovo je novi sustav školovanja-srednja škola obavezna za sve, besplatni udžbenici za sve!“-rekli bi mnogi. Hm...da li je to novi sustav školovanja?! Ne bih rekla, sustav školstva ostao je isti, jedino ove godine iz državnog budžeta odlazi više sredstava na udžbenike, one „besplatne“. A tko ima pravo na njih? Samo učenici prvih razreda srednje škole i osnovnoškolci.

Ideja o besplatnom srednjem školstvu urodila je plodom, udžbenici su podijeljeni, djeca su sretna, roditelji vide bolje sutra. Plan je bio jasan, kad djeca dođu prvi dan u škole na klupama će ih dočekati njihovi udžbenici koje su dobili te ih na kraju školske godine treba vratiti kako bi novi naraštaji dobili te iste knjige!

Dobar plan, ali praksa puna problema. Pa krenimo od problema broj 1.

Roditelji djece koja dobivaju besplatne udžbenike trebaju potpisati izjavu prema kojoj za svaku oštećenu knjigu, na kraju školske godine, moraju platiti. Koji je problem? Ne postoji jasno definirano što se smatra oštećenom knjigom!!! Da li je to knjiga koja je podcrtana kemijskom olovkom? Da li je to knjiga kojoj nedostaju stranice? Da li je to knjiga koja nije dovoljno ušćuvana pa djeluje neuredno?

Sve od navedenog može biti neušćuvani udžbenik ALI...kako ušćuvati udžbenike čiji su uvezi ove godine lošiji od prijašnjih? Jedino rješenje ovog problema je da djeca ne otvaraju udžbenike jer pri svakom otvaranju postoji mogućnost da uvez „popusti“ i da jedna ili više stranica više ne čini cjelinu udžbenika. Ako djeca neće otvarati udžbenike-zašto smo im ih onda dali?

Ako u udžbenik ne smiju ništa upisivati kako da uče? Najbolji sistem učenja za moje vrijeme školovanja bio je podcrtavati važne dijelove teksta. Smatram to funkcionalnim načinom učenja...ali ovoj djeci, možda, je to ukinuto. (kažem „možda“ jer ne postoji definicija što se smije a što ne sa udžbenikom!)

Ipak najviše me zabrinjava ovaj zadnji primjer...Što znači nedovoljno ušćuvana knjiga? Za mene je to knjiga koja stoji na vrh police u hrpi prašine iza koje se ne nazire niti naslov knjige.(Zašto? Zato jer za mene knjiga vrijedi dok je u uporabnoj funkciji)

A onda iznenađenja- kada bismo tu knjigu skinuli sa police, obrisali prašinu...PA TO JE NOVA KNJIGA! Hm...ona je ušćuvana-jel♦ da? PA NARAVNO KAD JU NITKO NIJE NI OTVORIO!!!

Eto, imamo problem broj 1.- Što znači čuvanje udžbenika? I imamo jasan zaključak: To podrazumijeva prenašanje udžbenika iz stana učenika do škole i minimalističko korištenje tog istog udžbenika.

Problem broj 2.: Prema planu prvi dan škole svi će na klupama imat sve svoje udžbenike. Ajoj, opet je realizacija zakazala! Škole su slale dopise u knjižare koje udžbenike trebaju, a knjižare su poslale: krive udžbenike, manji broj udžbenika ili uopće neke nisu poslale. Tako imamo slučaj da neka djeca još nemaju sve udžbenike ili imaju krive udžbenike...a vrijeme ispitivanja je već pokucalo na vrata. Bit će puno slučajeva:“Ali nemam od kuda učiti, nisam dobio/la udžbenik a nema mi ga tko posuditi kad svi uče!“. Takav slučaj ograničava i profesore ne samo učenike. Recite mi kako nakon takve rečenice ispitati učenika i upisati ocjenu u imenik a da ona nije odličan?! Sigurna sam da i to dijete ima pravo na isti preduvjet ispitivanja (učenje iz udžbenika) i istu težinu pitanja kao i svi ostali učenici u tom razredu!

Eto, imamo problem broj 2.-Nemaju svi učenici još svoje knjige! Imamo jasnu posljedicu:

Ograničenje učenika i profesora.

Toliko o ovom sustavu školstva koji daje besplatne udžbenike i ujedno ograničava učenike da se koriste njima tj. ograničava učenje, a za sada i profesore.